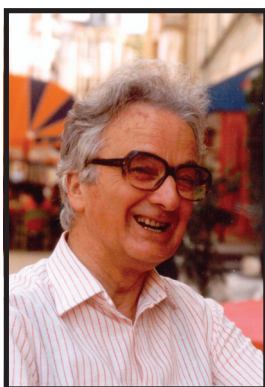

In memoriam

Спомен за професор д-р Николай Йорданов (1921–1997 г.) по повод 90 години от рождението му

Николай Йорданов Петров е роден на 11 август 1921 г. в гр. Сливен. Умира на 6 януари 1997 г. Висшето си образование по химия завършва в Софийския университет (СУ) през 1948 г. Веднага след това постъпва като асистент по аналитична химия във Физико-математическия факултет към СУ, където въвежда нови курсове и практикуми в катедра „Аналитична химия“.

В средата на 50-те години на 20-ти век осъществява важна промяна в упражненията по аналитична химия в Софийския университет – преминаване от макро- към полумикротехника на работа. В продължение на повече от две десетилетия (1953–1974 г.) той чете лекционен курс по физични методи в аналитичната химия в Химическия факултет на СУ „Св. Кл. Охридски“ (ХФ-СУ). През 1961 г. Н. Йорданов постъпва на работа в новосъздадения Институт по обща и неорганична химия на БАН (ИОНХ-БАН). Той организира и близо 30 години ръководи секция по аналитична химия в института. Скоро тя се превръща в основен аналитичен център на страната, извършващ научни аналитични изследвания на високо ниво. Повечето от изследванията са в сътрудничество с колективите на аналитичните катедри в СУ, Висшия химико-технологичен институт в София, Пловдивския университет, Фармацевтичния факултет на Медицинска академия, аналитичните звена на Института по черна металургия, Института по почвознание „Н. Пушкиров“ и Института по хигиена. Проф. Н. Йорданов създава колоквиума по аналитична химия към БАН като национален аналитичен форум. Чести гости на колоквиума са били световноизвестни учени. През 1971 и 1974 г. проф. Н. Йорданов организира и провежда Първата и Втората национална конференция по аналитична химия с международно участие. Така значимо се разширяват международните връзки на българските аналитици.

Проф. д-р Н. Йорданов провежда научни изследвания в областта на: аналитичната химия и геохимията

на благородните газове и редкоземните елементи, геохронологията, аналитичната химия на рения, синтеза и охарактеризирането на нови органични реагенти, методите за концентриране, отлъчване, фотометрично и атомноабсорбционно определяне на следи от елементи, анализа на материали с висока чистота и обекти от околната среда. Дори след пенсионирането си той продължава да работи интензивно по проблемите на екологията в България – провежда широкомащабно изследване на замърсяването с токсични вещества на почвите в близост до големи промишлени предприятия. Проф. Н. Йорданов организира и ръководи голям брой български и международни изследователски проекти, като въз основа на получените резултати са разработени и приложени технологии за предприятия от черната и цветната промишленост.

Проф. д-р Н. Йорданов е публикувал повече от 160 научни труда. Учебникът „Физични методи в аналитичната химия“, публикуван през 1954 г. в съавторство с доц. Христо Шейтанов, е ценно помагало за студентите от ХФ-СУ и претърпя три издания. Проф. Н. Йорданов е допринесъл за научното израстване на няколко поколения български аналитици. Бил е ръководител на 12 докторанти от страната и чужбина, както и на многобройни специализанти.

Като личност с голяма ерудиция и авторитет, проф. Н. Йорданов е членувал в редица научни съвети, например, бил е председател на Координационния съвет по аналитична химия (1962–1990 г.), председател на Координационния съвет по координационна химия (1980–1987 г.), председател на секция „Химичен анализ“ към Федерацията на българските научно-технически съюзи (1977–1991 г.), председател на Научния съвет по неорганична и аналитична химия към Висшата атестационна комисия (1982–1990 г.), официален представител на България в работната група по аналитична химия на Федерацията на Европейските химични дружества (FECS) (1975–1991 г.), член на комисия V-1 на IUPAC (1973–1980 г.). Бил е член на редакционните съвети на списанията *Talanta* (1973–1980 г.) и *Bulgarian Chemical Communications* (1966–1991 г.). Приносът му към аналитичната химия в България е високо оценен с присъждането му на златен и сребърен медал „Св. Кирил и Методий“.

Е. Иванова, И. Хавезов

Remembrance of Professor Dr. Nikolay Jordanov (1921–1997) on his 90th anniversary

Professor Dr. Nikolay Jordanov was born on 11 August 1921 in the town of Sliven (Bulgaria). He died on 6 January 1997. N. Jordanov obtained his higher education in chemistry at the University of Sofia in 1948.

After graduation, he was appointed assistant professor at the Faculty of Physics and Mathematics at the University of Sofia. He introduced new courses and practical exercises on analytical chemistry at the same department, and later, at the Faculty of Chemistry.

In 1961, Prof. N. Jordanov moved to the newly founded Institute of General and Inorganic Chemistry of the Bulgarian Academy of Sciences, where he organized and headed the Department of analytical chemistry for more than thirty years. Prof. N. Jordanov was the founder of the Colloquium of Analytical chemistry as a national analytical forum. He was the organizer of the First and the Second National Conference on Analytical Chemistry (1971 and 1974) that strongly promoted international relations of the Bulgarian analysts.

The scientific interests of Prof. N. Jordanov were in the field of analytical chemistry and geochemistry of noble gases and rare-earth elements, geochronology, analytical chemistry of rhenium, synthesis and characterization of novel organic reagents, preconcentration and separation methods, spectrophotometric and atomic absorption methods of trace element determination in complex matrices, such as high-purity materials and environmental samples. Prof. N. Jordanov was the co-ordinator of numerous research projects the results of which found wide application in Bulgarian and foreign industrial enterprises.

Prof. N. Jordanov has published over 160 scientific works. The textbook entitled 'Physical Methods in Analytical Chemistry', written in co-authorship with Assoc. Prof. Hristo Cheytanov, underwent three editions. Prof. N. Jordanov supervised 12 PhD students as well as many graduate students and postdoctoral workers.

Prof. N. Jordanov was President of the Coordination Council of Analytical Chemistry (1962–1990), President of the Chemical Analysis Section of the Federation of the Scientific and Technical Unions in Bulgaria (1977–1991), official representative of Bulgaria at the Working Party of Analytical Chemistry of FECS (1975–1991), and member of Commission V-1 of IUPAC (1973–1980). He was a member of the Editorial Boards of the journals *Talanta* (1973–1980) and *Bulgarian Chemical Communications* (1966–1991). For his many contributions in the field of analytical chemistry, Prof. N. Jordanov was awarded Cyril and Methodius gold and silver medals of Bulgaria.

E. Ivanova, I. Havezov

Проф. дн Михаил Георгиев Арнаудов

На 12 септември 2011 г. почина проф. дн Михаил Георгиев Арнаудов. Той е роден на 17 април 1939 г. в София. Завършва Висшия химико-технологичен институт в София през 1963 г. Научната степен „кандидат на химическите науки“ по органична химия му е присъдена през 1983 г., а „доктор на химическите науки“ по аналитична химия – през 2000 г. М. Арнаудов започва научната си кариера в Химическия факултет (ХФ) на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 1965 г. Хабилитира се през 1986 г., а професор към катедра „Аналитична химия“ е от 2002 г.

Повече от четири десетилетия проф. Михаил Арнаудов развива богата и разнообразна преподавателска дейност в СУ „Св. Кл. Охридски“, която включва лекции и упражнения по молекулярна спектроскопия за студенти от различни специалности и магистратури в ХФ. Създател е на основния курс „Инструментални методи за анализ II част, организира и ръководи повече от 10 спецкурса. Ръководил е 17 дипломанти и двама докторанти. Проф. дн М. Арнаудов също така е дългогодишен гост-лектор във Висшия химико-технологичен институт в Бургас, Шуменския университет и Югозападния университет в Благоевград.

Изследователската дейност и научните интереси на проф. М. Арнаудов са съсредоточени в областта на молекулярния (предимно ИЧ) спектрален анализ. Автор и съавтор е на повече от 90 научни труда в реномирани научни списания, които са цитирани над 600 пъти. Автор и съавтор е също така на книги и глави от учебни пособия: „Приложение на спектроскопията в органичната химия“, „Приложение на инфрачервената спектроскопия в химията“, „Ръководство по неорганична химична технология“. Проф. дн М. Арнаудов е основател на лабораторията по молекулен спектрален анализ през 1965 г. в ХФ на СУ „Св. Кл. Охридски“, която функционира и се развива успешно до днес.

Бил е зам.-декан на Химическия факултет, член на Националната комисия по спектроскопия, дългогодишен член на Факултетния съвет и Научния съвет при ХФ на СУ „Св. Кл. Охридски“, член на Специализирания научен съвет по неорганична и аналитична химия при Висшата атестационна комисия.

Проф. дн Михаил Арнаудов завинаги ще остане в сърцата ни като уважаван и обичан колега.

Поклон пред светлата му памет!

Катедра „Аналитична химия“
ХФ при СУ „Св. Кл. Охридски“

Доц. д-р инж. Иван Йорданов Белчев

Иван Йорданов Белчев почина на 5 ноември 2011 г. Той е роден на 17 август 1931 г. в гр. Варна. Там завършва гимназиалното си образование. Едновременно учи като частен ученик във Варненското музикално училище в класа по пиано. Висшето си образование получава през 1957 г. във Висшия химико-технологичен институт в София със специалност „Технология на

неорганичните вещества“, а след това защитава и докторска дисертация по содовото производство.

От 1957 до 1979 г. работи без прекъсване в Девненския промишлен комплекс – в производството на калцинирана сода като началник на смяна, „дежурен по завод“, ръководител на сектор „Физикохимия“ в Централната заводска лаборатория. От 1964 г. работи в Базата за техническо развитие като началник бюро „Содови продукти“, а от 1968 г. – в Комплексния научноизследователски проектен институт.

От 1979 до 1990 г. работи в Централния институт по химическа промишленост в София. Хабилитира се през 1988 г. като старши научен сътрудник II степен.

Успоредно с производствената си и научноизследователска дейност, инж. Белчев в продължение на 15 години е хоноруван преподавател по „Технология на содовите и хлорни продукти“ във Висшия химико-технологичен институт в Бургас. През 1985 г. е избран за доцент към същия институт.

Доц. д-р Иван Белчев е автор и съавтор на значителен брой научни публикации, аналитични обзори, сравнителни анализи, обзорни статии и внедрени разработки със значителен икономически ефект. Издава самостоятелно две книги по технология на содата и основите и в съавторство два учебника по технология на содовите продукти, по които се обучават студентите във Висшите химико-технологични институти в София и Бургас. Освен това в съавторство издава и книгите „Електрохимично производство на хлор и сода каустик“ и „Технология на калциевите соли“.

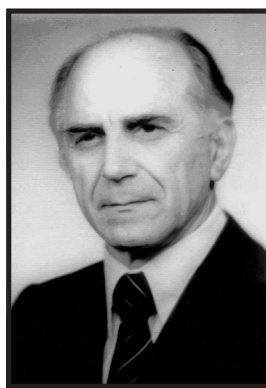
В продължение на десетилетия доц. д-р Белчев участва много активно в дейността на научно-техническите съюзи като член на окръжното ръководство на Научно-техническите съюзи във Варна и от 1981 г. като секретар на градското ръководство на Съюза на химичите в София.

Колегата Белчев бе пример на трудолюбие, коректност и колегиалност.

Поклон пред светлата му памет!

Редколегия

Проф. дн Димчо Илиев Димитров

На 14 декември 2011 г. почина проф. дн Димчо Илиев Димитров, дългогодишен ректор и уважаван преподавател във Висшия химикотехнологичен институт в София.

Той е роден на 12 февруари 1920 г. в гр. Дупница. През 1945 г. завършва специалността „Химия“ в Софийския университет. От 1946 г. е асистент по органична химия в Държавната политехника. Той е един от основателите и дългогодишен ръководител на катедра „Основи на химичните технологии“.

Наред с преподавателската работа развива и значителна по обем отговорна ръководна и научно-производствена дейност като началник отдел „Висше образование“ в Министерството на народната просвета, три пъти е заместник-ректор и два мандата – ректор на Висшия химикотехнологичен институт в София. Значителен е неговият принос за обособяване на нови инженерни специалности в областта на химичните технологии и металургията. Научната му дейност е посветена на изследвания върху течнофазното окисление на въгледороди.

Проф. Димчо Димитров бе пример на трудолюбие, коректност и колегиалност.

Поклон пред светлата му памет!

Управителен съвет
Съюз на химиците в България

Доц. д-р Нина Михайловна Краснобаева

С дълбока скръб съобщаваме, че на 28 ноември 2011 година на 81 години почина доц. д-р Нина Михайловна Краснобаева.

Нина Краснобаева е родена на 31 октомври 1930 г. в гр. Борисоглебск, Воронежска област (Русия). Тя завършва специалността „Физикохимия“ в Химикотехнологичния институт „Дмитрий Иванович Менделеев“ в Москва (СССР). Постъпва на работа в Института по обща и неорганична химия при БАН на 19 декември 1961 г., където създава лабораторията „Емисионен спектрален анализ“ и е неин ръководител до 1 януари 1991 година. Защитава докторската си дисертация през 1968 година. Под нейно ръководство са проведени изследвания с цел понижаване на границите на откриване на атомните емисионни методи с фотографска регистрация: дъги, искри, лазерен микроспектрален анализ, метод „графитна дъга“ в присъствие на лесно йонизиращи

се добавки, външно магнитно поле и различни газови атмосфери.

Д-р Нина Краснобаева беше учен с ясна стратегия за развитието на новите инструментални методи в областта на атомната емисионна спектроскопия. Първият атомен емисионен спектрометър с индуктивно свързана плазма (ICP-AES) в нашата страна беше доставен за лабораторията в края на 1979 г. с изключително големи усилия от нейна страна. Под ръководството на доц. д-р Краснобаева са защитени шест дисертационни труда за присъждане на образователната и научна степен „доктор“, между които и първия дисертационен труд изработен в България, който е посветен на възможностите на ICP-AES за определяне на рений в различни концентрати.

Д-р Нина Краснобаева беше учен с международна известност и контакти, който поддържаше ползотворно научно сътрудничество с Русия, Германия, Полша, Чешката република, Унгария и Сърбия. Беше един от организаторите на конференциите по атомна емисион-

на спектроскопия проведени в България, както и на 26-ти Международен колоквиум по спектроскопия (CSI), който се проведе в София през 1989 г. Тя е взела участие с голям брой доклади в различни национални и международни научни събития.

Доц. д-р Нина Краснобаева е автор на повече от 80 научни труда, публикувани в български и международни списания, и един от съавторите на ръководство по спектрален анализ (Н. Краснобаева, Г. Бояджиев, И. Димитров, Ж. Марков, Б. Миланов, А. Петракиев, Ръководство по спектрален анализ, ДИ „Техника“, София, 1970 г.).

Със своите задълбочни познания в областта на атомната емисионна спектроскопия и богатия си експериментален опит тя беше нашия учител и ръководител.

Оставаме с нашата обич и безкрайна признателност!

Лаборатория „Емисионен спектрален анализ“
Институт по обща и неорганична химия, БАН

ФЕДЕРАЦИЯ НА НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКИТЕ СЪЮЗИ (ФНТС)

**ИСКАТЕ ЛИ ДА ОТГОВОРИТЕ НА ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВАТА НА ВРЕМЕТО?
ПОТЪРСЕТЕ ФНТС ЗА:**

- Научно-технически конференции, симпозиуми, изложби, панаири и други изяви у нас и в чужбина;
- Семинари, курсове и школи за професионална квалификация и преквалификация;
- Специалисти-консултанти за разработване на проекти, свързани с технологични иновации, приватизацията, финансовата политика и др.;
- Информационна и издателска дейност на високо професионално равнище;
- Ползване на зали за конференции и изложби, симултантна и офистехника, научно-технически видеофилми и др.

ДОВЕРЕТЕ СЕ НА ПРОФЕСИОНАЛИЗМА И КОМПЕТЕНТНОСТТА НИ!

За контакти:

ФНТС, ул. „Г. С. Раковски“ № 108, София 1000
Тел. 02-9877230, факс 02-9861619 и 02-9879360